

Foto: Petr Lemberk, Mafra

se odhodlám na toaletu," přiznává. A jsou noci, kdy spánek ne a ne přijít. „Když vedle mě přijede auto s mrazákem,

„Vždy si pečlivě hlídám i nakládku. Jinak jsou schopni naložit mi na jednu nápravu 15 tun a na druhou nic.“

který stále chladí, to je celá noc probdělá. Je to strašný hluk. Vůbec nechápu, jak se

jejich řidiči můžou vyspat," vrtí hlavou dívka, která z domova odjíždí na pracovní týden už v neděli večer, a když to dobře jde, vrací se v pátek domů.

„V kamionu musíte pořád myslet dopředu. Kde zastavíte, aby vám vyšla povinná přestávka tak akorát. Například na D1 pokud nezaparkujete do čtyř odpoledne, později už nemáte šanci," říká. Stejně jako to, že jsou v Evropě místa, kterým by se „holky za volantem" měly vyhnout. „Jsem domluvená s dispečerem, že mně nebude plánovat cesty do anglických a francouzských přístavů. Nejde o to, že vám kamion vykradou nebo že vám migranti naskáčou pod plach-

tu, ale útočí i na šoféry, tam jde skutečně o život," varuje černošská řidička. Baví ji dlouhé několikahodinové jízdy, noví lidé na cestách a klábošení přes hands-free s kolegy a baví ji i zajímavé finanční ohodnocení.

„Přítel také jezdí na kamionu. Jsme nároční, máme byt na hypotéku, auto, jezdíme na dovolené. Hodně nás to stojí, ale alespoň vidíme kus světa," zasní se Veronika Kubínová. A jak bude rodinný režim vypadat, až přijdou děti? „Až budou děti, tak asi skončím," hlesne tiše.

Bohdana Jarošová

Kdy jsem měla na cestách strach?

Bojím se přepadení na místech, kde je hodně migrantů. Kolem Bruselu, v Holandsku, v přístavech... Útočí i na šoféry.

Co (ne)umím na autě opravit?

Umím vyměnit žárovky. Zatím se mi na autě nic zásadnějšího nestalo.